

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2014. március 5. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

### Í T É L E T E T :

A testi sértés büntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt **a vádlott** ellen indított büntetőügyben a **Kecskeméti Törvényszék** 2013. október 11. napján kihirdetett **2.B.210/2013/26.** számú ítéletét **megváltoztatja** az alábbiak szerint:

A vádlott főbüntetését 6 (hat) évre **s ú l y o s í t j a .**

Megállapítja, hogy a végrehajtani rendelt 10 (tíz) hó börtönt kiszabó 20.B.1629/2010/16. számú ítélet 2012. május **8.** napján emelkedett jogerőre.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

A vádlott által 2013. november 9. napjától 2014. március 5. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámítja a kiszabott szabadságvesztésbe.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

### I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság a vádlottat testi sértés büntettének kísérlete és garázdaság vétsége miatt, mint különös visszaesőt - halmazati büntetésül - 4 év börtönre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte a vádlott által 2012. július 5. napjától 2012. július 6. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt. Megállapította, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Elrendelte a Kecskeméti Városi Bíróság B.1629/2010/16. számú ítéletével kiszabott 10 hónap börtön végrehajtását, és kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 178.592,- forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész jelentett be fellebbezést a vádlott terhére, a

fő- és mellékbüntetés súlyosítása érdekében.

A vádlott fellebbezését az elsőfokú bíróság, mint törvényben kizártat megalapozottan utasította el, figyelemmel arra, hogy a vádlott az ítélet kihirdetése után akként nyilatkozott, hogy azt tudomásul veszi.

A fellebbviteli főügyészség az ügyészi fellebbezést fenntartva, a tényállás és a jogi indokolás, valamint a bűnösségi körülmények helyesbítése és kiegészítése mellett indítványozta, hogy az ítélőtábla az első fokú ítéletet változtassa meg, a vádlottal szemben kiszabott börtön és közügyektől eltiltás tartamát súlyosítsa, egyebekben pedig az első fokú ítéletet hagyja helyben.

Az ítélőtábla az ügyész fellebbezését túlnyomórészt alaposnak ítélte.

Eljárási szabályt sértett az elsőfokú bíróság, amikor a 26. jegyzőkönyv tanúsága szerint a 2013. október 11. napján tartott tárgyaláson a nyomozati iratok I/28. sorszám alatti rendőri jelentésnek a tanúk nyilatkozatát tartalmazó részét, mint bizonyítékot ismertette. A Be. 168. § (1) bekezdése értelmében ugyanis a tanú kihallgatásáról jelentés nem készíthető, így az törvénysértően beszerzett bizonyítéknak minősül. Az ítélőtábla a fenti eljárási szabálysértést akként küszöbölte ki, hogy a rendőri jelentés tanúk nyilatkozatát rögzítő részét a bizonyítékok köréből, mint törvénysértően beszerzett bizonyítékot, kirekesztette. Ez azonban az első fokú ítélet megalapozottságát nem érintette.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítást a szükséges és lehetséges körben lefolytatta és az alábbiakban megjelölteken túl, megalapozott tényállást állapított meg.

A másodfokú bíróság az első fokú ítélet tényállását az iratok egybehangzó adatai alapján, figyelemmel a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontjára, az alábbiak szerint kiegészítette, illetőleg helyesbítette:

A vádlott előéleteként 2./ pont alatt felhívott elítélés jogereje helyesen: 2010. **október 15.**, az ítélet száma helyesen: 6.B.135/2008/**18**.

Az 5./ sorszám alatti felhívott elítélés jogereje helyesen: 2012. május **8**. A felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje 2014. május 7. napján járt volna le.

A 6./ alatt felhívott ügyben a vádlottat 2010. augusztus 9. napján, míg a 7./ alatti ügyben 2010. május 25. napján hallgatták ki gyanúsítottként.

Bf.I.567/2013/6.

Az első fokú ítélet 4. oldal 4. bekezdését akként helyesbíti, hogy a súlyosabb sérülés - helyesen - **elmaradása** nem a vádlott akaratán, hanem a véletlenül múlt.

A 4. oldal 5. bekezdését az ítélet jogi indokolásába utalja, mert az a vádlott tudattartalmára vonatkozó jogi értékelés (BH 2005.167.).

Egyebekben az első fokú ítélet tényállása hiánytalan, azt az ítélet tábla a fenti kiegészítésekkel, illetőleg helyesbítésekkel határozatának alapjául elfogadta.

Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítás eredményeként megalapozott tényállást állapított meg. Ennek során nem tévedett, amikor a sértett következetes vallomását és az azt alátámasztó bizonyítékokat fogadta el tényállása alapjául.

A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott bűnösségére, és cselekményeit a törvénynek megfelelően minősítette.

A támadás módjából, az eszköz jellegéből - törött üvegpohár -, a támadott testtájékból és a sérülés helyéből - a sértett nyaka - az elsőfokú bíróság megalapozott következtetést vont le arra, hogy a vádlott tudatának át kellett fognia az életveszélyes sérülés bekövetkezésének reális lehetőségét. Eziránt azonban közömbös maradt, abba belenyugodva cselekedett, tehát cselekményét eshetőleges szándékkal követte el.

A fentieken túl a minősítést illetően az ítélet tábla kiegészíti az első fokú ítélet jogi indokolását azzal, hogy a vádlott cselekménye testi sértés büntettének a **Btk. 16. §-a szerinti kísérlete**.

A minősítést illetően megjegyzi az ítélet tábla, hogy az elsőfokú bíróság feleslegesen jelölte meg a vádlott esetében, hogy a terhére rótt bűncselekményeket, mint tettes követte el. A 61/2008. BK vélemény 8/2. d) pontja értelmében ugyanis a határozat rendelkező részében nem kell utalni arra, hogy az elkövető tettesként követte el a bűncselekményt.

A már hivatkozott 61/2008. BK vélemény 3.a) pontja értelmében a bűncselekmény minősítésekor a fordulatot arab számmal kell jelölni, ellentétben az elsőfokú bíróság által felhívott római számmal.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor arra az álláspontra helyezkedett, hogy a vádlott esetében az elkövetéskori törvény alkalmazása indokolt, így az első fokú ítélet 9. oldal 3. bekezdése nyilván elírás folytán tartalmazta az elbíráláskori törvény alkalmazását, az helyesen elkövetéskori törvény.

Az elsőfokú bíróság által értékelt bűnösségi körülmények helyesbítésre és kiegészítésre szorulnak:

A másodfokú bíróság mellőzte a sértetti megbocsátást enyhítő körülményként értékelni, hiszen annak nincs tényállásbeli alapja. Ugyancsak mellőzte a vádlott részbeni beismerő vallomását, hiszen az a bűnösség elismerésére nem terjed ki. Az élet elleni bűncselekmények elszaporodottsága helyett a testi épség elleni bűncselekmények elszaporodottsága a súlyosító körülmény. További súlyosító körülmény a garázdaság kapcsán a személy elleni erőszakos jellegű bűncselekmények elszaporodottsága, továbbá a bűnhalmazat, hiszen a vádlottal szemben irányadó felemelt büntetési tételkeret a vádlott különös visszaesői minőségén alapul, így mivel a halmazat a büntetés kiszabásakor önálló értékelést nem nyert, súlyosító körülményként való értékelése nem ütközik a kétszeres értékelés tilalmába.

Az ítélőtábla a jogi indokolást kiegészíti a Btk. 97. § (2) bekezdése és a 85. § (2) bekezdésére történő hivatkozással, mivel az elsőfokú bíróság ezt elmulasztotta, noha azokat alkalmazta.

A bűnösségi körülmények kiegészítése és helyesbítése mellett az ítélőtábla álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott esetében irányadó középértéktől - 7 év - a tényleges sérülésre, valamint a kísérletre figyelemmel lényegesen eltért a vádlott javára.

Nem hagyható figyelmen kívül, a vádlott különös visszaesést megalapozón túli elítéltsége, az, hogy röviddel jogerős elítélése után, felfüggesztett szabadságvesztés és büntetőeljárás hatálya alatt valósította meg újabb erőszakos jellegű és testi épség elleni bűncselekményt, ezért a másodfokú bíróság a vádlott börtönének tartamát 6 évre súlyosította.

Tehát a középértéktől a vádlott javára való eltérést a másodfokú bíróság csak kisebb mértékben látta indokoltnak. Ugyanakkor az elsőfokú bíróság által hivatkozott körülményekre figyelemmel súlyosabb a középértéket meghaladó büntetés kiszabása nem szükséges a büntetési célok elérése érdekében.

A közügyektől eltiltás mértéke a cselekmény súlyával arányos, így annak súlyosítását nem látta indokoltnak a másodfokú bíróság.

Észlelte az ítélőtábla, hogy az első fokú ítélet a végrehajtani rendelt felfüggesztett szabadságvesztés jogerejének napját tévesen tartalmazza, ezért  
Bf.I.567/2013/6.

megállapította, hogy annak időpontja helyesen 2012. május 8. Az első fokú ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

A kifejtettekből következik, hogy az ítélőtábla az ügyész fellebbezését döntően alaposnak ítélve, az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú bíróság a vádlott által 2013. november 9. napjától 2014. március 5. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt a Btk. 99. § (1) és (2) bekezdése alapján a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította.

Szeged, 2014. március 5. napján

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.  
a tanács elnöke

Sefta Márta dr. sk.  
a tanács tagja, előadó

Dr. Cserhádi Ágota sk.  
a tanács tagja

A Szegedi Ítélőtábla Bf.I.567/2013/6. számú ítélete és a Kecskeméti Törvényszék 2.B.210/2013/26. számú ítéletének jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2014. március 5.

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.  
a tanács elnöke